

En Güzel Hediyeler

— Sinan Ceylan · 01 Mart 2020

En güzel hediyeler

Düşlerindeki derinlik
Damarındaki var olma inancı
Göz erimindeki kocaman ve emsalsiz bir dünya tasviriyle
Boylu boyunca uzanmışsın masaya...

Oy, yeşil gözlü çocuk!
Hani;
Sevinçle, hüznle, karamsarlıkla ama umutla,
Yaşlar akıttığın
Mercan gibi dizdiğin boynuma,
Zümrüt gibi; yakut misali ışıldayan
Ay parıltılı yakamozum...
Hani gözlerinin ışığı
Neredesin gözlerimin aşığı...

Sınır tanımaz hayallerin son durağı mı olmalı kara toprak?
Nasıl fikirler üretebilirsin şimdi, kusursuz dünya modeline...
Hayata realist bakışların
Objektif, subjektif yansımalarına dokunabilir misin?
Hükmü zayi nefesinle?

Saçlarına karanfiller taktığın,
Uğruna geceleri hacamat ettiğin,
Ömrünü hebaya hazır olduğun sevgili...
Toprağa yaslar mı başını, yüreğini avucuna alarak?
Taşına akıtır mı yaşını, sebil deyip kıyamadığın.
Nefesini çalar mı nefessizliğine...

Artık küfredemiyorsun, sokaktan geçen seyyar satıcılara
Uykunu bölüp, rüyalarını gasp ettiği için...
Gözlerinin film şeridine karışan rüzgara çatamıyorsun
İstemediğin, beğenmediğin:
Hatta düşünmediğin; boz, dikenli kırsallara

Çamurlu patikalara
Basamıyorsun, basamıyorsun,
Asamıyorsun hayallerini beyaz bulutların etek ucuna...

Sancıların ağrıların
Hüzünlerin;
Kederlerin bile seni terketmekte...
Yalnızca
Sevinçlerin gülüşlerin sadık
Sımsıkı sarılmışlar bedenine...
Toprağın koynu içinde
Özlemlerin ve inancınla birlikte...

Böyle mi olmalıydı?
Hayattayken terk etmeyen marazlar
Nasılda bıraktılar bedenini...

Ferah tut içini.
Uzak ufuklara, yokluğa koşarken;
Tuttum; sımsıkı kavradım illetlerini...

Marazların artık bendeler...
Avucumda, düşüncemde, yüreğimdeler
Senden bana miras kalsın sonsuza kadar...
En acı hediyeler, en güzel hediyeler...